

CODE ROOD!

MET ILLUSTRATIES VAN PACO VINK

WITTE LEEUW&

IN NEGEN MINUTEN

10

9

8

7

6

5

4

3, 2, 1... GO!

‘Voel je de raket trillen?’ vraagt André aan Valentina.

‘Ja!’ roept Valentina. ‘En hoor je hoe de motoren brullen?’

André let goed op de knopjes en metertjes van het dashboard.

Wanneer de metertjes gaan schuiven en de cijfers veranderen, is het eindelijk zo ver.

‘Valentina, we zijn los van de grond!’

Valentina juicht. ‘Dit is supercool!’

In hun koptelefoons horen ze Laika en Muis blaffen en piepen van opwinding.

Er is nu geen weg meer terug.

Voor het eerst in de geschiedenis reizen er kinderen met hun huisdier naar de ruimte.

Missie KIS#1 is officieel begonnen!

Met donderend geraas stijgt de raket op. Ze gaan sneller en sneller.

De kleine astronauten voelen hoe ze in hun stoelen worden geduwd.

Ze worden zwaarder en zwaarder.

'Tjonge!' zegt Valentina luid. 'Het lijkt wel of er een olifant op mijn buik zit!'

André grinnikt om het grapje. Hij tilt een arm op. Dat valt nog niet mee. Het is alsof er een tas met boodschappen aan zijn arm hangt! Het is best zwáár om te worden gelanceerd. Maar het gaat goed. Alle lampjes staan op groen. André kijkt opzij naar Muis en pakt zijn pootje.

'Even volhouden!' moedigt hij de anderen aan. 'Het duurt maar **negen minuten** om in de ruimte te komen.'

'Ik kan gewoon niet geloven dat we straks om de aarde zoeven,' zegt Valentina. '**DERTIG KEER** sneller dan een vliegtuig, dat is toch geweldig!'

Jullie vlucht verloopt tot nu toe vlekkeloos.

Over de boord-radio horen ze de vertrouwde stem van astronaut André Kuipers vanuit het Mission Control Center.

**Gaat het goed met jullie?
Gewoon rustig blijven ademen, hoor.
Jullie zijn al bijna gewichtsloos.
Let maar op!**

‘Hoeveel minuten zijn we al onderweg?’ vraagt Valentina.

**Zeven minuten en 50 seconden, om precies te zijn.
Nog iets meer dan één minuut dus.
Dan beginnen jullie aan je eerste rondje om de aarde.**

Valentina pakt een potlood uit een houder.

‘Kijken jullie?’

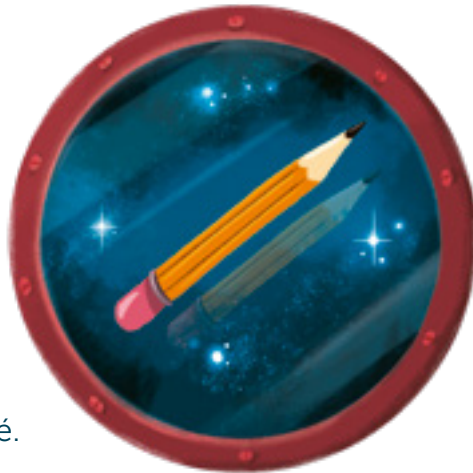
Ze houdt het potlood voor zich, stevig tussen duim en wijsvinger geklemd.

André richt zijn blik op het dashboard. Hij houdt de seconden in de gaten.

‘Even wachten... even wachten nog...’

Plotsklaps stoppen de motoren van de raket en is het stil in de cockpit.

‘Laat maar los!’ roept André.

Het potlood valt niet, maar blijft in de lucht hangen.

Ze zweven!

KIJK!

'André, kijk!' roept Valentina. 'Naast je!'

André draait zijn hoofd opzij. Door het raampje van de raket kijkt hij tegen een **hemelsblauwe bol** aan. De heldere blauwe kleur steekt scherp af tegen het zwart van het heelal. Het lijkt wel alsof de bol licht geeft.

André haalt diep adem. Zoiets prachtigs heeft hij nog nooit gezien! Het lijkt wel een droom.

WOEF WAF!

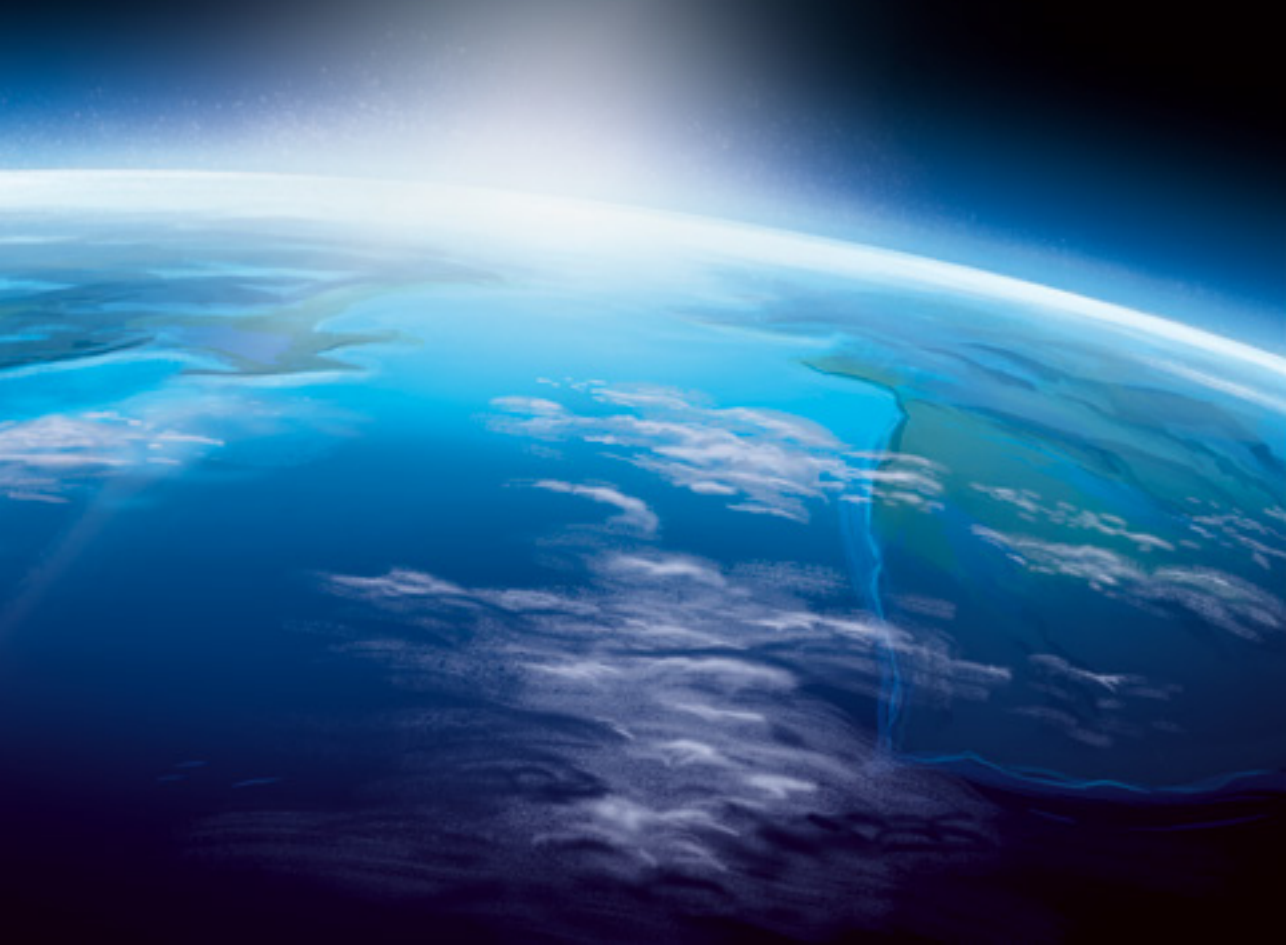
Het geblaf van Laika galmt door de helmen.

André lacht naar Valentina.

'Laika is natuurlijk superblij dat ze nu een Astrohond is!'

Zachtjes schudt hij Muis' pootje. 'Welkom in de ruimte. Je bent nu officieel een Astromuis!'

Een paar tellen doet André zijn ogen dicht. Pas twee weken geleden werd er bij hem thuis een brief afgeleverd. Daarin stond dat hij naar de astronautenschool mocht. Om een ruimtereis van zes weken te gaan maken. Zes weken lang proefjes doen, samen met professor Korolov! Ze hebben de professor nog niet gesproken. Hoe zal hij zijn?

Dag astronauten!

André Kuipers klinkt over de boordradio.

**Jullie vliegen nu in een baan om de aarde.
Via de binnenbocht gaan we het ruimtestation inhalen.
Dat vliegt nog een eindje voor en boven jullie.
Je mag straks je helm afdoen, je handschoenen uittrekken
en je stoelriemen losmaken.
Maar eerst heb ik een verrassing!
Hier is professor Korolov vanuit het ruimtestation.
Hij wil zich graag aan jullie voorstellen.**

Even klinkt geruis, gevolgd door de stem van de professor.

Dag Valentina, André, Muis en Laika. Ik ben professor Korolov.

'Hallo professor!' antwoorden André en Valentina.

*Ik hoor dat jullie lancering gelukkig goed is gegaan.
Ik kijk erg uit naar jullie komst.
We gaan samen een spannend experiment uitvoeren.*

Valentina glimlacht. 'Wij helpen u graag, hoor!'

*Dat vind ik fijn om te horen.
Ik wens jullie een goede reis naar het ruimtestation.
Tot straks, astronauten!*

'Tot zo, professor!' roepen André en Valentina in koor.

ZWEVEN

André heeft zijn helm afgezet. Door het raam ziet hij de aarde, de planeten en de sterren. De ruimte is bezaaid met sterren, het zijn er ontelbaar veel. Er zijn er zelfs méér dan alle zandkorrels op alle stranden van de aarde! Dat lijkt ongelooflijk veel, maar hij heeft het echt gelezen in zijn **HANDBOEK ASTRONAUT**.

Hé! Ziet hij dat goed? André knippert met zijn ogen. Allemachtig... in zijn ooghoek zweeft een kaasblokje voorbij! Waar komt dat zo opeens vandaan? Heeft Muis soms...

André draait zich naar Muis toe.

‘Heb je soms kaas meegesmokkeld in jouw ruimtepak, Muis?’

Valentina grinnikt. ‘Astronauten doen dat vaak. André Kuipers vertelde het ons zelf. Hij had paaseitjes meegenomen. Maar in zijn pak was het nogal warm. Alle eitjes waren gesmolten!’ Valentina proest het uit van het lachen. ‘Deze **kaasblokjes** heb ik meegenomen voor Muis.’

WAF WOEF!

‘Hé Laika. Jij wilt vast ook iets lekkers?’ Valentina geeft haar hond een dikke knuffel.

‘Voor jou heb ik ook een kleine verrassing meegebracht.’

Ze maakt haar ruimtepak een beetje verder open en tovert een paar **hondenbrokjes** tevoorschijn. Ze kijkt André ondeugend aan. ‘En voor ons heb ik **dropjes** bij me.’

André lacht. ‘Wat een goed idee!

Ik lust er wel een.’

‘Hier, vangen maar!’

Valentina gooit een dropje, maar André hapt mis. Zijn veiligheidsgordel zit zó strak dat hij er nét niet bij kan.

'Laten we onze stoelriemen losmaken. Dan kunnen we eindelijk zweven!'

'Ja, laten we dat doen!' zegt Valentina blij. 'Daar kijk ik al de hele tijd naar uit!'

'We tellen af, oké?

Zijn jullie er klaar voor?

3
2
1
LOS!

Ineens zweven de kleine astronauten door de cockpit. Ze zwaaien druk met hun armen en benen.

'Woohoo! We zweven!' joelt Valentina.

'Dit is geweldig!' roept André. 'Ik weet niet eens meer wat onder en boven is!'

WOEF!

PIEP!

WOW!

HELPI

VANG!

KIJK!

AUI

PAS OP!

HIHA!

OEI!

'Ik geloof dat ik niet helemaal lekker word,' zegt André. 'Ik voel me opeens heel misselijk...'

